

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№10 (1306) СУБОТА,**8 березня 2014 року**Актуально

Народовладдя – для контролю за владою

Тривожні події в Криму та на Сході України бентежать нашу уяву та заставляють задуматися: а чи були ми колись господарями на своїй землі, чи вся наша незалежність була декларативною, а незримі московські ляльководи, смикаючи за шнурки наших можновладців, усі ці роки керували Україною.

Зараз у всіх на слуху, як не втратити надбання Майдану. Всі говорять про реальне народовладдя. Хочемо поділитися з мешканцями району своїми думками та напрацюваннями з цього питання. На наше глибоке переконання, єдиним правильним шляхом є створення органів місцевого самоврядування, які будуть реально представляти потреби кожного члена громади, через місцеві вибори, місцеві референдуми, місцеві ініціативи, громадські слухання, звернення.

Пропонуємо активним громадянам на місцях – у селах і селищах району – створювати ініціативні групи для висунення представників громад. Таким чином, маючи своїх представників, територіальні громади будуть мати можливість впливати на органи влади. Збори представників громади (рада самоврядування села або міста) будуть мати можливість розглядати будь-які питання, віднесені до відання місцевого самоврядування, в межах Конституції і Законів України, внесення пропозицій відповідним органам і організаціям, обговорення проектів рішень місцевих рад та виконкомів. Внесення пропозицій з питань порядку денного сесій сільських та міської рад, заслухування інформацій, звітів керівників органів місцевого самоврядування, виконкомів, керівників підприємств, установ та організацій, що належать до комунальної власності. В разі необхідності – порушенню питання про притягнення окремих посадових осіб до відповідальності.

Всі рішення, прийняті територіальною громадою села чи міста в межах Конституції та Законів України, є обов'язковими для розгляду і виконання органами і посадовими особами місцевого самоврядування.

Так схематично, в кількох словах, повинно виглядати, на нашу думку, народовладдя, тотальний контроль на всіх рівнях влади.

Зараз в Україні є реальний шанс провести люстрацію влади та налагодити систему народного контролю на майбутнє. Для того, щоб народовладдя в районі запрацювало, потрібно всім небайдужим жителям району зголосуватися та брати активну участь у формуванні комітетів громадських представників.

Звичайно, під всі наші задуми буде підведена юридична основа, розроблені положення та статут територіальної громадськості на основі Конституції та Законів України.

Районна ініціативна група із створення рад самоврядування в Турківському районі.

Тел.: 0660385272 (Ігор Хомик).

Тел.: 0501723836 (Ростислав Набоков).

PS. Раді самоврядування терміново потрібен юрист (оплату послуг не гарантуємо).

Vітаємо

Любому, дорогу дружину, матусю, свекруху, люблячу, турботливу бабусю – Галину Іванівну Пецкович із с. Ясениця з піввіковим ювілеєм і з днем 8 Березня щиро-сердечно вітають чоловік Володимир, син Володимир, невістка Оксана, дочки Іванна, Надія, Віра; зять Петро; онуки Денис, Іван, Олександр і вся родина. Ювілярці вони бажають здоров'я міцного, щастя, радості, достатку, невичерпної життєвої енергії, Божої опіки в кожній справі.

*Люба дружино, матусю, бабусянько мила,
Спасибі велике, що Ви нас зросли.*

*Що Ви нас любите, усім помагаєте,
Молитеся за нас, добра нам бажаєте.*

*За руки роботящи, за хліб на столі,
Спасибі Вам, рідна, уклін до землі.
Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є,
Хай силу й здоров'я Господь Вам дає!*

Настанетою храмів Перенесення мощів Св. Миколая і св. Апостолів Петра і Павла м. Турка о. Тарасу Більзові – 50!

Щиро-сердечно вітаємо Вас із цим прекрасним піввіковим ювілеєм! Дякуєм Богу за Ваше служіння, за зерна любові, віри і надії, що вселяєте в наші серця; за мудрі поради; за те, що Ви є взірцем у поведінці для нас. Нехай Всешишній обдарує Вас і Вашу родину міцним здоров'ям, радістю і Своїм благословенням на многії і благії літа!

*Нехай сієє кожен день добром,
Хай радість птахом кожну мить співець.*

*Хай наша вдячність, шана і любов
Вам у житті завжди допомагають.
Здоров'я Вам – на многії й щасливії літа!
Хай душу зігріва родини теплота.
Хай стане сил у Вас цей шлях земний пройти,
Нелегкий хрест священицький достойно донести.*

З повагою – громада УГКЦ м. Турка.

Наші інтерв'ю

МАЙДАН ЗМІНИВ УСІХ

Українська революція, кінця 2013-го – початку 2014 років, яка дістала назву Євромайдан, є унікальним, раніше не баченим у світі явищем, що виражена у мирному народному спротиві, цілеспрямованій боротьбі патріотів за волю, гідне життя, за кращу долю України. Уже не пригадую, хто влучно назаває Євромайдан «інкубатором патріотизму». І в цьому є великий сенс, адже саме на Майдані народилася нова українська нація, вільна, високоідейна, готова стояти до кінця, і навіть віддати життя у святій боротьбі за достойне майбутнє рідної землі. Серед мільйонів героїв-майданівців є тисячі наших земляків, що зробили свій посильний внесок у загальну перемогу над злочинним режимом. Я переконаний, що кожен євромайданівець – це окрема яскрава доля, що заслуговує на увагу. А сьогоднішній наш гість, Геннадій Когут, практично з перших днів революції він на київському Майдані. Поміж тим, нетривалий час перебуваючи вдома, був одним з найактивніших організаторів і учасників автомайданів та мітингів на Турківщині. І наше перше запитання для Геннадія Йосиповича: чим для нього став Майдан?

– На моє глибоке переконання, – розпочав розмову наш гість, – Майдан змінив свідомість людей. Мені доводилося багато дискутувати з людьми, які казали, якщо б зразу після побиття студентів біля стели була захоплена влада, змінено керівників, не було б кровопролиття і все обійшлося б для України добре. Я завжди з цим не погоджувався. Бог дав так, що після Помаранчової революції 2004 року, в людів було велике розчарування, а тому зібрали людей на Майдан за якусь політичну партію чи лідера було б неможливо взагалі. Тільки підія всеукраїнського масштабу, яка зачепила всіх людей, могла це зробити. Цим акумулюючим засобом стало побиття студентів. Три місяці Майдану були потрібні для того, аби люди змінили самі себе. Ті, що їздили на Майдан, в першу чергу, боролися зі своїм страхом, адже там були різні події, відносне затишша та люта агресія з боку влади. На Майдані народилася нація, він став революцією гідності, революцією духу. Сюди приїжджають люди не лише із заходу чи центру України, а й зі Сходу та Півдня. Вони вбрали дух Майдану, змінюючи на очах, розуміючи, що українська нація високодуховна та самоорганізована. Такої самоорганізованості я в житті ще не бачив. Велика кількість людей – водночас велика самопожертва, дисципліна, порядок.

Я в захопленні від того, як молодь, розуміючи загрозу для здоров'я та життя, на третьому етапі Майдану, коли справді були тривожні часи,

мобілізовувалася, ставала до бою з оскаженілими беркутівцями, таким чином відроджуєчи арійський дух та арійські традиції, що були притаманні нашим предкам. У сутічках на Грушевського, Інститутській, біля Верховної Ради України, на Майдані Незалежності всі були вражені безстрашням молодих людей, відчуваючись, що вони не бояться смерті. Дуже влучну оцінку майданівцям-героям, і взагалі українські нації, дав представник Азербайджану Ельшам, який був у нашій 29-ій сотні. Він сказав, що в житті бачив все – як воюють, відірвані руки, ноги, голови, море крові, але ще ніколи не бачив, як практично діти, з кийками, з саморобними щитами, йшли на автомати та снайперські гвинтівки – і перемагали. При цьому він наголосив, що українську націю побороти неможливо. Справді, майданівці – це характерники, які своюю мужністю і безстрашням дивували світ. А, отже, для мене Майдан є ствердженням того, що ми – справді Богом вибраний народ, країна, яка дала для світу культуру, духовність і зараз відроджується. І тут мені пригадуються слова одного психолога, що виступав зі сцени, і звернув увагу, що Євромайдан – не випадковість. Він наголошував, що початок Майдану співпав з 80-ю річницею Голодомору – найстрашнішою подією в житті нашої держави. Дальше говорив про дві круглі дати як не випадкові в нашій історії – 360 років з дня підписання Переяславської Ради, внаслідок чого Україна фактично стала

рабом Росії, і 360 днів колись рахувалося умовним космічним роком. А, отже, закінчувався рік рабства, і він мав би стати справді роком рабства або ж роком, коли Україна позбулася кайданів і утвердила волю та незалежність. Ну, і звичайно, 200-річчя від дня народження Месії українського народу, Генія Тараса Шевченка, повинно би увінчати процес боротьби за волю. Із Шевченком, як відомо, відродилася українська духовність, українська культура, яка була на грани знищення.

Я вважаю, що Майдан змінив усіх. Не лише тих, хто їздив до Києва, а й тих, хто був вдома й допомагав коштами, молився за український народ і навіть тих, хто спостерігає за Майданом біля телевізорів. Я, переконаний: всі ми пройшли духовне очищення від імперського рабського наклипу. Зрештою, для мене є важливим те, що ті, хто пройшов Майдан, мислять іншими категоріями. «Рабів до раю не пускають!» – такі заклики часто лунали на Майдані. Вони були написані на бағатьох щитах мітингувальників. Люди чітко розуміли, що свої проблеми мусимо вирішувати самі – через призму історичного минулого.

– Геннадію Йосиповичу, на бағатьох майданах, в тому числі і в Турці, лунали заклики дати мітингувальникам зброю.

– Перебуваючи на Майдані, мені також хотілося мати зброю. Повірте, що йти з палками на людей, які мають вогнепальну зброю, важко. Але, напевно, на щастя, Бог дав так, що зброя не отрапила на Майдан. Якби вона була використана, наслідки були б набагато трагічніші. Поміж мітингувальників було багато провокаторів, «тітушок», працівників СБУ, які працювали над тим, щоб з боку Майдану прогнули постріли, щоб від них загинуло декілька беркутівців, тоді б влада мала вагомий аргумент для зачистки Майдану.

Лідери опозиції, які не були насправді лідерами Майдану, можливо, його глашатаями, на мою думку, мали діяти по-іншому: не допускати протистоянь, в яких гинули люди. Знаємо, що є вислів Грегор (колективна енергія – колективний розум). Саме це і керувало Майданом. В скрутні хвилини знаходилися люди,

що брали на себе відповідальність, те, що хотілося бачити від лідерів опозиції. Пригадую, коли почалися події на Грушевського, – наступ «Правого сектора», – нашим очільникам пропонували взяти на себе відповідальність. Тоді були перемовини з силовиками і ті готові були підтримати Майдан, але хтось із опозиції, очевидно, це мав бути Віталій Кличко, і проголосити себе керівником опозиційного уряду та й тоді силовики могли б присягнути йому, отримавши відповідні гарантії. Цього зроблено, на жаль, не було. А тому ми протистояли озброєним бандитам без зброї. Очевидно, так Бог дає, що все, що робиться, робиться на краще. Ми перемогли у першому, дуже складному, етапі, хоча мусимо розуміти, що боротьба тільки починається.

– Від бағатьох людей доводилося чути, що вони їхали на Майдан лібералами, а вже там ставали радикалами. Як у Вашому випадку?

– Напевно, я їхав на Майдан радикалом. Хоча 25 листопада, будучи в Києві і бачачи студентські мітинги, я не хотів радикалізму. Попри це, розумів, що мирним шляхом банду Януковича не здолаємо. Не хочу сказати, що я був рішучим радикалом відразу, хоча нас називали провокаторами, «тітушками», коли ми не послухали опозицію й пішли підтримувати «Правий сектор» на Грушевського. Ми розуміли, що боротьба мусить мати активну фазу, інакше просто нічого не зробимо. Я згідний також з тим, що бағатьох людей їхали на Майдан лібералами, але побачивши зухвалість, часто неадекватність влади, не піддаючись опозиційних лідерів, ставали радикалами. І я цих людей розумію. Коли майже 100 людей загинуло, а наші «лідери» тиснули руку Януковичу й домовлялися про якісну угоди чи перемир'я – це було ганебно.

– Геннадію Йосиповичу, хочу почути Вашу думку стосовно того, чи справедливо на Майдані люди озлоблювалися, а чи в них в особливий спосіб загострювалося почутия справедливості?

– Я абсолютно не згідний з тим, що люди озлоблювалися на Майдані. Вони вийшли на мирний протест засудити дії влади, яка займалася катуваннями, вбивствами, продукувала несправедливість, зухвалість, принижувала гідність українців. Чого ще треба було більшого? Скажу особисте:

(Закінчення на 3 стор.)

8 березня 2014 року

«БОЙКІВЩИНА» 3 стор.

Наші інтерв'ю

МАЙДАН ЗМІНИВ УСІХ

(Закінчення.

Початок на 2 стор.)

будучи на Майдані і бачачи звірства влади, мені здавалося, якщо до моїх рук потрапить беркутівець, я його вб'ю і за це не буде гріха... Та наш народ є дуже милостивим. Я бачив, як брали в полон беркутівців, бойовики харківського «Оплоту», і жоден з них не був убитий: завжди було щось таке, що зупиняло на останньому моменті і не дозволяло переступти через людське життя. А тому люди не озлоблювалися, а їхнє почуття справедливості виражалося в такий спосіб, щоб винні в страшних побоїщах мирних людей були покарані у правовий спосіб.

— Як, на Вашу думку, розвиватимуться події після народної перемоги над диктатором?

— Люди, що були на Майдані, нікуди не поділися. Вони або вже приїхали, або ж не-вдовзі прийдуть у свої області, райони та села. І я переконаний, вже не будуть миристися з тим, як влада переходить з рук в руки й нічого не змінюється, чиновники роблять все, що їм заманеться, як це було у 2004 році.

В ідеальному варіанті у нас має бути народовладдя. Далеко не всі призначення у владі влаштовують Майдан, але наразі ми прекрасно розуміємо, що перед нами стоїть велика зовнішня загроза з Росії й мусимо консолідувати свої зусилля, щоб побороти її. Немає ніякого сумніву, що нам це вдасться.

Коли йдеться про перспективу, найперше маємо провести люстрацію влади. Хто був у владі, працював нечесно, обкрадав народ, має понести відповідальність. Щоб контролювати процеси, мусимо активізувати громадянське суспільство. І ми вже над цим працюємо. Створюємо громадські організації в місті, по селах з тим, щоб контролювати владу. Очевидно, вибрати Президента, якого ми хочемо, не вдасться. Як завжди, один хоче одного, інший — другого. Той, кого б ми хотіли бачити на цій посаді, гадаю, й не висуватиме свою кандидатуру. Але наше завдання зробити владу такою, щоб ми могли на будь-якому рівні контролювати її. Майдан не повинен роз-

ходиться й має бути такою собі наглядовою організацією за вчинками влади. Він має збиратися бодай раз на рік. Це та система, яка вже існувала в нашій історії. Гадаймо арійців, трипільців, козаків. Тут чітко працювала виборність і звітність керівників. Щоб чиновник будь-якого рангу знов — кожен його крок є підконтрольним. Це стосується всіх процесів в державі, й особливо фінансових. Адже тут найбільша загроза для маніпуляцій посадовців, не чистих на руку.

— Що, на Вашу думку, уже треба зробити в нашому районі зараз, аби люди зрозуміли, що зміни почалися?

— У нас уже був готовий план дій. Але, як виявилося, через конфлікт в Криму з ним доведеться почекати. Проте Верховна Рада України вже зараз має працювати над законами про люстрацію і місцеве самоврядування. Тоді й почнуться реальні зміни. Хочу сказати, що дніми ми зустрілися з особовим складом Турківського райвідділу міліції й дійшли спільнотою думки, що наші загони Самооборони, які зараз створюються, патрулюватимуть вулиці міста разом з працівниками міліції та інспекторами ДАІ. Сьогодні працівники міліції відчувають якийсь перепляк. Вони іноді навіть бояться входити у формі в місто. Ми хочемо їм показати, що це не страшно. Наразі є три маршрути для спільнотного патрулювання з 19.00 год. до 4.00 год. ранку. Перший — вул. Молодіжна, другий — від статуї Божої Матері і до поліклініки, і третій — вулиця Міцкевича, до вокзалу. Цей процес уже розпочався. При нагаді хочу сказати, що зараз формуємо загони народної Самооборони. Цим займається наш активний майданівець Ігор Хомик. Також маємо налаштування стосовно громадських об'єднань у всіх населених пунктах. Уже розроблено примірні статути, положення, що регламентуватимуть їхнє функціонування. Зараз дуже важливо, щоб люди зрозуміли: майданівська влада на місцях є і вона наводить порядок.

Розмову вів Василь ВАСИЛЬКІВ.

Записуйтеся в народну Самооборону

Проводиться запис добровольців в народну Самооборону в м. Турка.

Стати її членами можуть громадяни, віком від 18 років. Самооборона здійснює патрулювання вулиць міста разом з працівниками райвідділу міліції та інспекторами ДАІ.

ігор ХОМИК, керівник Самооборони.
тел.: 0660385272

Bітасмо

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ широся сердечно вітають зі святом весни усіх жінок — теперішніх і колишніх працівниць охорони здоров'я Турківщини — і бажають усім міцного здоров'я, душевної краси, миру, злагоди і Божого благословення.

Хай пролісок перший дарує Вам ніжність,

А сонце весняне дарує тепло.
У березні вітер несе хай надію,
І щастя, і радість, і тільки добро!

Колектив централізованої бухгалтерії відділу освіти широ вітає з ювілейним днем народження головного бухгалтера відділу освіти Оксану Михайлівну Кузьмак і бажає їй міцного здоров'я, щастя, радості, достатку, невичерпної енергії та Божої опіки на кожен день, на довгий вік.

Від щирого серця Вас ми вітаємо,
Міцного здоров'я і щастя бажаємо.

Щоб горе завжди обминало,
А доля лиш радість і мир дарувала.
Хай Мати Пречиста Вас оберігає,
Ангел Господній на крилах тримає.
А Бог хай дарує надію й тепло!
На многій літі, на щастя й добро!

Сім'ї Ганусяків та Лила широ вітають з ювілейним днем народження головного бухгалтера відділу освіти Оксану Михайлівну Кузьмак і бажають їй міцного здоров'я, щастя, невичерпної життєвої енергії, радості від життя, Божої опіки.

У цей прекрасний ювілей
Хай доля Вам сміється журавлина,
Поля розлогі колосом цвітуть.

Нехай червоні ягоди калини
Щасливу осягають путь.

Нехай дає наснаги Вам земля
Десятки літ ще мріяти, любити.
Хай рідна пісня серце окрила
В здоров'ї й радості багато літ прожити!

Інженерно-педагогічний колектив Турківського професійного ліцею широся сердечно вітає з ювілем викладача Ірину Євгенівну Сидор і бажає їй міцного здоров'я — з роси і води, світлої радості в житті, Божої опіки у кожній справі.

Зичимо в день ювілею сонця і тепла,
Радості безмежної, усмішок, добра.
Здійснення думок, задумів і мрій,
Словення усіх планів і надій.
Злагоди у домі, у серці любові,
Кожної хвилини міцного здоров'я,
Успіхів великих, достатку і віхі,
Подарунків долі, Божої опіки!

Є така проблема

МОЛОДІЖНЕ БЕЗРОБІТТЯ: ШЛЯХИ РОЗВ'ЯЗАННЯ

Серед населення все ще залишається популярною фраза, що наша молодь нині – без роботи, без здоров'я і без житла. В деякій мірі це є правда. Адже в Україні 40 відсотків безробітніх (станом на початок минулого року) – молодь, віком до 35 років, у переважній більшості – це жінки.

Сьогодні багато компаній охоче працевлаштовують до себе на роботу молодих, енергійних, ініціативних і освічених людей. До речі, за статистикою, наша Львівська область є лідером в Україні серед працевлаштування молоді, а ось про те, яка ситуація з молодіжним безробіттям на Турківщині, я поцікавилася у начальника відділу сприяння працевлаштуванню Турківського РЦЗ Ольги Беседін.

– Упродовж перших двох місяців поточного року на обліку в РЦЗ перебувало 470 осіб, віком до 35 років, що становить 54% від загальної кількості осіб, що перебувають у нас на обліку за цей період, – каже Ольга Іванівна.

– Якщо аналізувати минулий рік, то у 2013-му послугами служби зайнятості скористалися 1126 безробітних молодих осіб. З них 165 людей – випускники професійно-технічних закладів, 81 особа – випускники вищих навчальних закладів, 50 осіб – це молодь, звільнена зі строкової військової служби. Кількість молодих осіб, віком до 35 років, які не були зайняті роботою більше одного року, становила 223. Чисельність тих, що були звільнені з роботи у зв'язку зі скороченням штату, упродовж минулого року становила 39 осіб, з них 19 – люди, віком до 35 років.

Як зазначають у центрі зайнятості, однією з проблем працевлаштування молоді є відсутність досвіду роботи. Зазвичай, працевдавці потребують на роботу осіб з навиками роботи. Інколи попит на робочу силу не відповідає пропозиції на

ринку праці. Не укомплектованими наприкінці лютого цього року залишилися 18 вакансій (спеціалістів державної служби, продавців, барменів, кухарів). Однією з причин є відсутність досвіду практичної роботи.

– З цією метою центр зайнятості організовує професійне навчання за професіями, актуальними на ринку праці, – доповнює Ольга Беседін. – У минулому році було охоплено професійним навчанням 284 особи, з яких 97 відсотків, після здобуття актуальних на ринку праці професій, було працевлаштовано. Одним із видів активної політики зайнятості є тимчасові оплачувані громадські роботи. Це порятунок і додатковий соціальний захист для безробітних, особливо для тих, хто триваєй час не працює. Упродовж 2013-го до участі в таких роботах було залучено 368 осіб, з них 279 осіб – це молодь, віком до 35 років.

Спеціалісти РЦЗ, за допомогою спеціалізованого програмного забезпечення, мають можливість пропонувати клієнтам роботу, використовуючи вакансії інших центрів зайнятості, в межах України. Такими послугами упродовж минулого року мали можливість скористатися понад 900 осіб. Працевлаштовано, використовуючи віддалений пошук роботи, на жаль, близько 50 осіб. І це переважно молодь. Вони були влаштовані в основному на сезонні роботи.

Протягом 2013 року статус безробітного на підприємства-початківця змінили 15 осіб, з них 9 – з числа молоді.

– Я також отримала минулого року в службі зайнятості стартові кошти – одноразову допомогу для започаткування підприємницької діяльності, – розповідає підприємець-початківець з Турки п. Галина. – Для цього розробила бізнес-план. Зокрема він стосувався такого виду агропромислового розвитку як рослинництво. Як не-як, а це справді вагома допомога для тих, хто хоче започаткувати свою справу, навіть якщо вона буде в сумі до 10000 грн.

Ринок праці як система суспільних відносин формується під впливом соціально-економічних процесів. Тому зняти тут напругу можна шляхом взаємопов'язаних заходів фінансового, правового та організаційного характеру.

«Під лежачий камінь вода не тече», «Треба нахилитися, аби з криниці води напиться», «Хочеш їсти калачі – не сиди на печі», – наш народ склав безліч прислів'їв і приказок про працю. Дійсно, щоби здобути якусь професію, знайти діло до душі, треба потрудитися. Але, порозмовлявши на цю тему з людьми, почула й таку думку: молодь сьогодні просто не навчена до праці.

Основна маса молодих людей сповідує утриманські інтереси – жити на соціальні і пенсійні виплати. Краще «сидіти на ший» у своїх батьків, бабусь чи дідусів, аніж іти працювати. Тому й не дивно, коли у районному центрі зайнятості пропонують роботу кухаря, бармена чи навіть секретарки, більшість молодих людей, запитавши про оплату праці, відмовляються від цієї вакансії. І впевнена, що ті, хто

справді хоче працювати, не дивлячись, яка оплата за дану роботу, більше як два місяці на біржі не стоять.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Вітаємо

11 березня святкуватиме своє 55-річчя працівниця кухні Турківської КЦРЛ Марія Климентівна Шалабавка. Адміністрація і профспілкова організація лікарні широко вітають її з цим святом і бажають доброго здоров'я, здійснення усього задуманого, добробуту у родині і довголіття.

**Хай стелиться життя
розмаєм
І хилить щастя повен
цвіт.**

**Ми Вам від душі бажаєм
Здоров'я міцного і мно-
гая літ!**

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ щиро-сердечно вітають з ювілеєм молодшу медичну сестру дільничної лікарні с. Ясениця Галину Іванівну Пецкович і бажають її міцного здоров'я – з роси і води, родинного тепла, Божого благословення на життєвій стежині.

**Хай незліченні будуть
роки,**

**Багаті сонцем та теп-
лом,**

**Веселим – спів, легкими –
роки,**

**Хай доля повниться
добром!**

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ від широкого серця вітають з 55-річчям завФАПу с. Головське Юліану Пантелеїмонівну Федитник і бажають її міцного здоров'я, великого людського щастя, Божої опіки у кожній справі.

**Добра і радості бажає-
мо,**

**Здоров'я Вам на всі
літа!**

**Хай сонце весело Вам
сєє,**

**Хай квітне в серці доб-
рота.**

Люди бойківського краю

ПРАВА РУКА СВЯЩЕНИКА

— Яка робота паламаря? — запитав, зустрівшись на передодні величного Посту, у їмості Надії Паращак із с. Ропавське. Вона упродовж трьох років дякує у місцевій УПЦ КП Святих Мучеників Маккавеїв.

— Дехто каже, що половина Служби Божої лежить на плечах дяка, — розмірковує п. Надія. — Але це не так. Хоча, дяк теж має великий обсяг роботи, але приходить і розпочинає свою роботу на усьому готовому. Його не цікавлять питання відкриття та закриття храму, підготовки його до Богослужіння, перевірки освітлення, засвічування лампадок, здійснення усіх атрибутив, необхідних священикові, навіть — перевірка та підготовка до облачання його одягу. А усе це — робота паламаря. Ніби й непомітна збоку, але — така потрібна і незамінна. Паламар, я вважаю, — права рука настоятеля храму. Він повинен чітко знати, коли кадило подати священикові, коли і кому Святу Трійцю довірити виносити із вівтаря, скільки і на скількох причасників Святого Причастя приготувати. А ще — і це чи не найголовніше — повідомити прихожан про початок Служби Божої, чи ще про якусь важливу подію, що сталася у населенному пункті. І робить він це з допомогою дзвонів.

Надія Лук'янівна з гордістю наголосила, що у їхній церкві таким ретельним служителем є Микола Бродич. Не дивлячись на солідний вік (14 березня йому виповниться 72 роки), він ще не допустив жодного випадку, щоб запіznитися, або взагалі не прийти на Богослужіння.

Колишній настоятель храму у Ропавському о. Казимир згадує: “Непередбачуваний життєвий випадок змусив нас шукати нового паламара. Свій вибір я зупинив на Миколі Лук'яновичу, знаючи, що він — людина глибоко віруюча, чесна, дисциплінована, працьовита, слух-

няна. І не помилився. Маючи дар до музики, є одним з кращих дзвонарів, яких мені довелося знати. А ще — він був і залишається скромною людиною, яка завжди готова прийти на допомогу іншим.”

Такої ж високої думки про паламаря і теперішній настоятель УПЦ КП Святих Мучеників Маккавеїв с. Ропавське о. Михайло Паращак, голова церковного комітету Йосип Крупчак, наполеглива праця яких відзначена орденом Князя Володимира Великого, наголошуєчи, що він та-ж заслуговує високих нагород. Але сам Микола Лук'янович каже: “Про нагороди я ніколи не думав. Головне для мене, щоб у церкві був порядок та всі земляки були задоволені моєю роботою. Довірили мені цю відповідальну діллянку роботи, і я її виконуватиму добросовісно доти, доки Господь Бог даст мені сил.”

Наполегливо трудився він і раніше. Ще у 1990 році, будучи присутнім на зборах трудового колективу “Райсільгосптехніки”, почув від керівників, що серед кращих водіїв є і Микола Бродич. А його фото тоді красувалося на Дошці Пошани передовиків підприємства.

Хоча і його колеги, і керівництво дивувалися: як він встигає всюди? Від Ропавського до Ільника — більше шести кілометрів, які долав пішки. То ж виходив з дому — задовго до сьомої. Пізно і повертався. Але встигав і в

господарці давати лад.

— А коли у Вас виникла думка стати паламарем? — запитав під час зустрічі, минулого вівторка у героя цієї розповіді.

— Якщо чесно, то про таке я не думав, — зізнається він.

— Лише як на Великодні та Різдвяні свята ми залазили на дзвіницю і били в дзвони, вслухаючись, як далеко іде від них луна, — хотів стати дзвонарем.

Продовжуючи розповідь про Миколу Лук'яновича, аби вона була повною, варто ще додати, що він, разом із іншими членами двадцятки, брав активну участь у ремонті храму, зведеній огорожі церкви, споруджені каплиці біля церкви, ще багатьох робіт, залишаючи добру пам'ять про себе для прийдешніх поколінь.

...Невдовзі день народження та 20-річчя праці в церкві Миколи Лук'яновича. Вірю, що працьовитого чоловіка щиро привітають усі односельці. І побажають довгих, щасливих років життя і служіння Господу Богу та землякам. Бо цього він заслуговує.

Володимир БАБИЧ.
На знімку: паламар церкви с. Ропавське Микола Бродич.

Фото автора.

Вітаємо

Батьки та учні 6 класу Боберківського НВК щиро вітають з ювілейним днем народження свого класного керівника Ганну Максимівну Сахарнацьку і бажають їй міцного здоров'я, успіхів у праці, радості, щастя, достатку, благополуччя та довгих років життя під Божим благословенням.

Хай будуть з Вами здоров'я та сила,

Хай доля буде ласкова та щира,

Щоб ніколи не знали Ви втоми,

Хай мир і злагода будуть у домі.

Хай Господь дарує надію й тепло

На довгі літа, на щастя й добро.

Чоловік Степан, сини Роман та Ігор, дочка Ольга, невістки Галина і Наталія, зять Андрій; онуки Андрій, Сергій, Юрій, Богдан, Роман щиро-сердечно вітають з 70-річчям від дня народження

дорогу, чуйну і турботливу дружину, матусю, свекруху, тещу і бабусю, жительку м. Турка — Євгенію Володимирівну Павлик і бажають дорогій ювілярці неба безхмарного, настрою гарного, здоров'я — без ліку і довгого-довгого мирного віку.

Спасиби, рідненька, за вічну турботу,

За щире бажання добра нам усім.

Хай серце ще довго у грудях палає,

А руки, мов крила, нас пригортяють.

Щоб здоров'я було, щоб жили — не тужили.

Ви найбільшого щастя в житті заслужили.

Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є,

Хай силу й здоров'я Господь Вам дає.

До 200-річчя від дня народження Т.Шевченка

З КОБЗАРЕМ У СЕРЦІ

О генію, коли народ конає,
Ти живиш віру голосом пророчим.
Душа твоя ясним вогнем палає,
Освітлюючи шлях крізь темні ночі.
Ст. Виспянський

Ім'я українського генія Тараса Шевченка, який з'явився, як небесна яскрава зірка, як дороговказ 200 літ тому, відоме дітям садкового віку. З нього вони починають свої ази у науці. Згодом супроводжує їх усе життя.

Немало навчитель юні переніс кривд, знущањ у дяка та як «пас ягњята за селом». В одній з поэм Тарас повідав, що від важкої кріпацької праці передчасно пішли з життя батьки, а діти залишились, мов «мишенята». З тогою Тарас писав:

Тяжко-важко в світі жити

Сироті без роду:

Нема куди прихилитись –

Хоч з гори та у воду

Кругле кріпацьке сирітство. Його ніхто так правдиво, болісно не описав, як виходець із с. Моринці, що на Черкащині.

Де Моринці, а де с Нижнє Гусне (старинна, назва Вир). Неважаючи на кордони, що споконвіку їх розділяли (перший населений пункт перебував у складі російської, а другий – австрійської, а потім польської імперії, – але «Кобзар» – книга Тараса Григоровича, якимось чудом-дивом у 30-х роках першої половини ХХ століття потрапила до хати гуснянського молодого господаря Василя Созанського. Вона, як сімейна реліквія, дуже оберігалася. Хоч який був стомлений від денної праці у полі газда, та витягав з потасмної схованки «Кобзар» і при каганчику читав. Читав дружині, Юлії Йосипівні, старшим дітям – Михасикові, Марисьці, Поляюсьці (Зоська і Юзик були ще маленькі).

Дивися, жоно, на Сході України віками такі біди, як у нас, в Карпатах, – мовив Батько до Мами. Погортавши листки книги, зупинився. З піднесенням прочитав вірш «Садок вишневий коло хати».

Тарас наче побував у Вирі, дивився на наш садок вишневий, на мене, з плугом і конем, коли вертаю з поля.

Батько бо й справді завів для своєї дітвори пишний сад. Насадив яблунь, вишень, чимало декоративних дерев... І п'ять ясенів. Для п'яти дітей.

31 липня 1940 року московські напасники забрали чи не найпоряднішого гусенського газду від п'яти дітей і помістили у «Воркутлагерь». Із заслання не вернувся. Залишився лише «Кобзар». Під час обшуку його не знайшли.

Після важкого передвоєнного, воєнного і післявоєнного лихоліття сестри Полюся і Зоя ходили до школи. Вчили і мене, п'ятирічного, читати і писати. Коли я запам'ятав усі літери, умів з'єднувати склади, наче скарб, побачив Батьківського «Кобзаря». Не знаю, чому, але сестри, перемовившись між собою, вважали за потрібне, аби я вивчив напам'ять Шевченків «Заповіт». За день чи два я вже вільно декламував. Скільки-то було потіх! Найбільше тішилися мої перші вчителі – сестри.

...Перший урок у першому класі. Приводив його вчитель Михайло Ришканіч. Ставний, з пишною чуприною, теплими, ласкавими очима. З першої хвилини заняття, усміхнувшись, ніби між іншим, запитав:

А, може, хто з вас уже вміє читати?
Хтось назавв моє прізвище.

Михайло Михайлович підніс до моїх рук читанку. Я прочитав казку про Івана Дурачка.

Чемний ти, Йосипку, – лягла на мою голівку тепла рука вчителя.

А вірш напам'ять можна розповісти?
– несміливо подаю голос.

Чудово, чудово, декламуй.

Зміст «Заповіту» гарячою хвилею огорнув клас. Оплески, батьківський поцілунок вчителя – все було.

Один рік судилося бути у класі Михайла Ришканіча. У липні 1949-го куля п'яного дільничного уповноваженого РВВС Батька уп'ялася у його молоде, ще парубоцьке серце, у рідному с. Кривка.

Ішли роки. Потяг до геніальних творів Апостола і Пророка ріс нестримно. Я вже мав усі його твори. І коли у Львівському держуніверситеті, на вступних іспитах з української мови, була вільна тема для написання твору, я, власне,скористався цією вельми доброю нагодою. Про кого ж я мав написати, як не про Шевченка – про того з творчих ідеалів, хто мені найближчий з дитинства. Його палка, патріотична поезія – що тепла купіль для душі, серця. Для мене, моєї родини.

Працюючи впродовж майже 50 літ на журналістській ниві, висвітлював у пе-

ріодичних, книжкових виданнях життя і творчі здобутки українських велетів. З хвилюванням кожний раз відображав письменницьку Голгофу Тараса Григоровича, який сміло захищав покривденних, закріпачених українців.

Возведичу

Малих отих рабів німих!

Я на сторожі коло їх

Поставлю слово...

Тарас Шевченко увійшов у родину Созанських раз і назавжди, як і ввійшов у кожну родину гордих зелених українських Карпат.

Твори на «відмінно» про генія писали внуки в'язня московських концтаборів Василя Созанського – Йосип Созанський – головний диригент академічного симфонічного оркестру Чернівецької обласної філармонії, засłużений діяч мистецтв України, викладач Чернівецького національного університету ім. Ю.Федьковича; Любомир Созанський – старший викладач Львівського європейського університету, кандидат економічних наук, доцент.

Нове віяння, новий Тарасів подих приніс у горську Турку 1991 рік. З березня.

Над районним містечком, над іншими населеними пунктами України тоді ще провисали ідеологічні промосковські догми. Та Шевченкові «раби німі» вже розправили свої плечі.

...Стоголосям віdbивався в Турківському небі Тарасів «Заповіт». Голос дужий, рішучий, оптимістичний наче зупиняє птахів у високості, і вони, здавалось, стримуючи політ, вслушовувались. Вбирали в себе його зміст і несли його світами до людей. «... вставайте, кайдани порвіте».

Жива людська ріка біля погруддя безсмертного Кобзаря в м. Турка . Вслухувалися горяни у суворі слова правди голови райоб'єднання Товариства української мови ім. Т.Шевченка «Пропсвіта» пана Ярослава Геврича:

Нинішнє покоління повинно продовжити боротьбу нашого Пророка за свободіну незалежну неньку-Україну. Ми повинні бути гідними спадкоємцями його святого діла.

Світлому образу вірного сина українського народу вклонився один з шанувальників його багатої творчої спадщини п. Ярослав Бриндак. Його вустами Тарас Григорович кидав гнів на московитів, лицемірів, янічарів, за розріті козацькі могили.

Торжество продовжувалось у районному Народному домі. Про тернистий та славний шлях поета розповів завідувач відділу культури п. Петро Косачевич.

Тепле слово виголосив ветеран праці п. Василь Артимович (нині покійний), який ще у довоєнні роки був душою і

(Закінчення на 7 стор.)

До 200-річчя від дня народження Т.Шевченка

З КОБЗАРЕМ У СЕРЦІ

(Закінчення. Початок на 6 стор.)

організатором молоді у вшануванні борців за волю України.

Дитячі серця, переповнені любов'ю до дідуся Тараса, відкрили братик і сестричка Вітя і Ольга Лесики. Вони натхненно продекламували вірші поета «Думка» і «Садок вишневий коло хати».

Близькою до професійного рівня була інсценізація поеми «Тополя». Мистецький хист у своїх ролях проявили вчителька-пенсіонерка п.Дарія і її чоловік – коваль-пенсіонер п.Віктор Лесики (Ворожка, Гайдамака), культурні працівники п.Надія Доманська, п.Антон Бордун (Мама, Кобзар), п.Оксана Богдан (Тополя). Монолог про етапи тернистого шляху поета вела вчителька п.Ганна Сміш.

Педагог Боринського профтехучилища п.Оксана Цебак прочитала «Молитву» Дмитра Павличка. Зміст її схвилював зал. Наче сердиті і піністі хвилі Славутича, увірвалася у приміщення мелодія «Реве та стогне Дніпро широкий».

Через три роки, при демократичній районній держадміністрації, яку очолював рухівець, син повстанця п.Микола Михайлик, перед кінотеатром постав величний пам'ятник Генію нації. На весь згід. Простора територія, що прилягає до нього, була поіменована майданом Шевченка.

Довгим і нелегким був шлях до того дня, коли світоч України з постаменту сягнув своїм проникливим зором на величні, вічнозелені Карпати.

Довелось побороти чимало перешкод в 1989 році, аби створити Товариство української мови ім.Тараса Шевченка «Просвіта». Переслідування, погрози, шантаж – все було.

І все ж на Турківщині Товариство було створено. На перший же його конференції вирішено було спорудити Тарасу Шевченкові пам'ятник.

І знову спротив. Навіть вітрину газети «Просвіта» на місці майбутньої споруди не дозволяли поставити.

Активісти ТУМу домоглися свого. І ось на п'ятий рік задум Товариства рідної мови, при підтримці всього населення району, численних колективів, підприємств, установ і закладів та господарств удалось здійснити.

Урочисте відкриття пам'ятника Тарасові Шевченку якраз співпало з відзначенням другої річниці з дня проголошення Акта про Незалежність України.

22 серпня 1993 року. Неділя. Майдан Шевченка. Тисячі святково одягнених горян очікували цієї святкової міті, коли з пам'ятника сповзла біла матерія і вони зустрінуться з постаттю геніального митця. Хвилі гарячих почуттів додавали козацькі марші духового оркестру. В полудені на вимощену бруківку майдану зі співом ступила святкова процесія міської української греко-католицької церкви. На підмостках місця зайняли і священнослужителі інших конфесій.

До мікрофону підходить голова Турківської районної ради п.Володимир Телеванко. Відкриваючи урочистий мітинг, він сердечно вітав присутніх з вікопомною подією – відкриттям пам'ятника геніальному сину України, безсмертному Тарасу. Повідомляє, що поділити велику радість верховинців прибули гости зі США, Словаччини, Польщі, Естонії та багатьох міст Галичини.

І ось мить, якої чекали з нетерпінням, наступила. З пам'ятника сповзає біле полотнище – і турківчани, гости, зустрічаються з дорогим образом молодого Тараса – художника і поета, революціонера і демократа, більше – з земляком, поскільки його мама була бойківчанкою.

Щирими оплесками сприйняли присутні молодого Генія. А майданом вже лине спів «Заповіту». Слова, мелодія пронизували серце кожного участника свята, викликали душевний трепет, хвилювання. До підніжжя пам'ятника горяни кладуть квіти.

На честь пам'яті славного сина української нації, незламного борця за її волю і свободу Тараса Шевченка, о. Василь Сенік із іншими парохами відправив службу Божу. Проголосивши проповіді, закликали прислушатися до безсмертних повчань поета в ім'я України.

З увагою вислухали верховинці виступ керівника представника Президента України у Турківському районі Миколи Михайлика, одного з ініціаторів зведення пам'ятника. Про все сказав Микола Степанович у своєму короткому слові. Про Апостола правди і його значення для молодого українського суспільства, про те, що вчення Генія вічне, що воно і нині допомагає будувати нашу соборну державу, не сказавши лише, що коли він знайомив земляків з поезією Тараса Григоровича, зазнавав переслідувань з боку московського репресивного режиму.

Подякував ще Микола Степанович всім, хто вніс кошти на увіковічнення Тараса у Турці, а також будівельникам за сумлінну працю та архітектору Володимиру Сиротюку. За чудовий мистецький витвір.

Ця подія впишеться в історію не лише Турківщини, але й всього бойківського краю, – зауважив народний депутат України Степан Павлюк. – Це яскрава сторінка його літопису. Ваш край може гордитися своїм вкладом у виборення нашого суверенітету. Я вірю, що і тепер ви знайдете в собі мужність і витримку, мудрість і сили, щоб іти у фарватері будівників нашої держави. Зі знаменою подією турківчан щиро привітала голова районного Товариства української мови ім.Т.Шевченка «Просвіта» п.Віра Лисак. Сердечні вітання виголосили зарубіжні гости: голова Товариства української мови з Брестейшини (Білорусь) п.Харсюк, голова українського земляцтва в Естонії п.Лейбюк, представник української громади м.Філадельфія (США) п.Баран, письменник зі Словаччини п.Бача, голова Мостиської районної ради п.Балич, голова товариства українців східної діаспори п.Шевчук.

Цього ж дня було зібрано 112 тисяч карбованців на спорудження пам'ятника жертвам голodomору 1933-го у Львові.

Свято урочистого відкриття пам'ятника Тарасу Григоровичу Шевченку у м.Турка і відзначення другої річниці проголошення Незалежності України завершилося великим концертом кращих самодіяльних мистецьких колективів району.

Дивився я цього ясного, світлого дня на «Кобзар» в руці Тараса і наче бачив руки Батька. А у них – «Кобзар». Отой давній...

Незаперечним є те, що Тарас Григорович – батько новітньої української нації з (уже тепер) відповідними атрибутиками державності. Він – наш сучасник, він – Предтеча, бо твердо вірив у те, що його рідна Україна буде свободною і вільною. Бо у словах до нас, своїх нащадків, мовив:

*I мене в сім'ї великий,
Сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлім тихим словом*

...Сьогодні тепло споглядає на нас з високого п'єдесталу Тарас. І під шепіт синьо-жовтої святині, що гордо розвивається поруч з ним, вимолює для нас у Господа:

*Єдиномисліє подай
І братолюбіє пошли*

А ми, у знак глибокої вдячності, кладемо до його підніжжя квіти. І в дні радості, і в дні скорбот.

Йосип СОЗАНСЬКИЙ,
м.Турка.

До 200 – річчя від дня народження Тараса Шевченка

БОРІТЕСЯ – ПОБОРЕТЕ!

Завтра виповниться 200 років від дня народження найбільшого Титана думки, Поета, Письменника, Художника України, Провісника волі, Захисника усіх зневажлених – Тараса Шевченка. Шевченко – це наша душа, наша мудрість, наша сила. Його "Заповіт" завжди підтримував і підтримуватиме нас, додаватиме наснаги творити хороші справи.

Відкриваючи вступним словом захід, організований спільно учнями та педагогами Мельниченської ЗОШ I – II ст., працівниками місцевого Народного дому та бібліотеки, заступником директора школи Марія Яворська наголосила: "Вшановуючи нашого славного земляка, пам'ятаймо, що із 47 прожитих років, 24 він був кріпаком. 10 років Тарас Григорович провів у засланні. Три з половиною роки він перебував під наглядом поліції. І лише 13 років Шевченко був вільною людиною. Але, не дивлячись на це, він постійно писав і малював, зумів створити більше 1000 геніальних творів – вірші, поем, оповідань, повістей, мальонків. Бажаю, щоби вогонь

души поета утверджив у Ваших серцях, шановні земляки, іскру віри, надії, любові до рідної землі, до свого народу.

Але перш ніж розпочати масовий захід, приурочений ювілею Кобзаря, Марія Антонівна запропонувала усім, зважаючи на напружені події у Криму, помолитися за нашу Україну, за її цілісність, за наш народ.

Детальніше про життєвий і творчий шлях Тараса Шевченка розповіла присутнім учителька української мови і літератури місцевої школи Валентина Топольницька. А огляд літератури на шевченківську тематику "Кобзарю, тебе сучасникові звемо" та книжкову виставку "Спадщина Великого Кобзаря" прове-

ла та організувала завідувач сільської бібліотеки – філіялу Марія Чудак.

Цікавим та багатим був і сценарій масового заходу. Усі його учасники – а це учні і старших, і молодших класів – майстерно прочитали вірші Тараса Шевченка, поставили уривки із його поем, виконали пісні на його твори. До глибини душі схвилювали присутні у залі вірші Кобзаря "Доля", "Зоре моя вечірня", "Тече вода із – за гаю", "Мені тринадцять минало", "Сон", "Думка", "Думи мої, думи мої" та інші. А за майстерну інсценізацію уривків із поем "Наймичка" та "Катерина", "Ярина і Тарас" глядачі нагородили юних самодіяльних артистів бурхливими оплесками.

Завершився поетично – пісенний захід Шевченковим "Заповітом", який разом із дітьми дружно виконали і дорослі, що були присутні в залі.

Володимир БАБІЧ.

Творчість наших читачів

Діана Габрикевич, учениця Турківської ЗОШ I-III ст. №1, талановита дівчинка, відмінниця навчання. З 4 класу почала писати вірші. Сьогодні пропонуємо два з них, присвячені Тарасові Шевченку.

НАША ДОЛЯ

Вишиту сорочку до грудей пригорну
І згадаю все те, що було:

Кріпаки й селяни мріяли про волю –
Оповіте димом й злиднями село.

Люди тяжко жили: мучились й страждали,
Роками стогнали під чужим ярмом.

Часто повставали, правди вимагали,
Ta її все довго не було.

Ta всупереч долі, народ твердо вірив
I боровся до останнього завжди.
Мову не забули й свого не цурались
I до мрії, хоч поволі, йшли.

Ми є українці, і в нас своя доля –
Хоч тяжка, тривожна, іноді гірка.

Ta mi не здаємся i не нарікаєм –
Ot такі mi люди – mi одна сім'я.

ДУША НАРОДУ

Тарас Шевченко – це душа народу –
Правдива, щедра, рідна i свята.

Його знання, мистецтво і свобода,
Неначе джерело, все не всиха.

Роками наші люди з них учились,
Trимались міцно за його рядки.

Ішли в бої i мучились, i жили,
Tяжко боролись, ale волю зберегли.

Tому свого цуратися не будем,
I мову нашу будем берегти.
A звичаї, традиції й культуру
Mi будемо з життя в життя нести.

Mi будемо нести, творить i вірить
B твою поезію, що актуальна є завжди.
I пити воду з джерела надії,
A мову й волю вічно берегти.

Tому до тебе завжди прибігаєм,
Tебе mi згадуєм, як важко на душі.
Tвої вірші живі i будуть жити,
Dopokи будем жити на землі!

Bітаємо

Профспілковий комітет Боринського професійного ліцею народних промислів і ремесел широко вітає з ювілейним днем народження старшого майстра Ганну Іванівну Стефанчук і бажає їй міцного здоров'я, життєвого оптимізму, успіхів у роботі, Божого благословення на довгий вік.

Ювілей – це не просто свято,

Це здобутки всіх років в житті.

Тож хай буде їх дуже багато,

Щоб здійснились задуми усі.

Щастя хай щоміті сприє

Мати успіх, достаток, добро.

Серце радість й любов зігрівають,

Друзі й рідні дарують тепло.

7 березня святкує своє 70-річчя від дня народження, житель с. Сигловате – Григорій Костянтинович Лабецький.

З цим святом дорогу їм людину щиро-сердечно вітають дружина Марія, сини Віктор, Іван, Мар'ян, Роман, Петро, невістки Марія, Оксана, Світлана, Василіна, онуки i бажають міцного здоров'я, невичерпної життєвої енергії, Божого благословення.

Наши любий батьку, найкращий у світі.

З Вами нам завжди затишно й світло.

Ви гарний господар, дідусь чудовий,

Даруєте турботу i море любові.

Спасибі за ласку, за руки умілі,

Що вмієте підтримати словом i ділом.

З Вами у домі надійно та щиро.

Живіть нам на радість у щасті i миру.

8 березня 2014 року

«БОЙКІВЩИНА»

9 стор.

СПОРТ

Настільний теніс

“РОДИНА” ВЧЕТВЕРТЕ ЗІБРАЛА СПОРТСМЕНІВ

Традиційний турнір з настільного тенісу “Родина”, який четвертий раз поспіль пройшов у м. Турка, знову зібрав найсильніших тенісистів району.

На Стрітення Господнє, 15 лютого, він знову проходив у спортивному залі Турківського НВК (нова школа). Команди, які подали заявки на

участь у змаганнях, були представлені двома учасниками: дитиною шкільного віку та будь – якою особою родини – батьком, матір'ю,

братом чи сестрою.

Приємно відмітити, що турнір, як і в попередні роки, пройшов у цікавій, безкомпромісній боротьбі і зібрав чимало уболівальників.

Змагалися команди за коловою системою: кожний із кожним суперником – до двох перемог. А при рахунку 1: 1 вирішальною була парна зустріч родинних команд.

Цікаво, що до останнього туру три команди зберігали шанси бути найсильнішою, тобто, – стати чемпіоном. Але в кінцевому рахунку місця розподілилися так: першу сходинку п'єдесталу пошани здобули Любомир Павлик із сином Юрієм; другу – Борис Піхлик із сином

Дмитром; третю – брати Юрій та Юліан Шкрамки. На четвертому місці – Олег Дільний із сином Іллею; на п'ятому – Богдан Мельник із сином Денисом.

Призери цікавих змагань та усі учасники нагороджені кубками, медалями, грамотами, відповідно до знятих місць – грошовими преміями та солодощами.

Усі учасники турніру після його завершення щирі слова подяки висловили директорові навчального закладу Геннадію Когуту – активному учаснику київського Євромайдану – та учителю фізичного виховання цієї ж школи Андрію Розлуцькому – за посильну допомогу в організації та проведенні цьогорічних змагань.

ЗІГРАЛИ ТОВАРИСЬКИЙ МАТЧ

У неділю, другого березня, на Турківському стадіоні “Карпати” відбувся товарищий футбольний матч міжтурківськими “Карпатами” та командою “Інвестпорт” з Тернополя, частина гравців якої входить до складу дефлімпійської (спортсмени із вадами слуху) національної футбольної команди України.

Приємно відмітити, що наші земляки продемонстрували хороший футбол, колективну і індивідуальну гру, – і перемогли. Заключний рахунок матчу – 5:3.

Середтурківських футбольістів відзначилися: Назарій Сливар (двічі, м. Турка), Микола Матляк (двічі, с. Верхнє Висоцьке) та Володимир Касенич (один раз, с. Вовче).

Шахи

ВИБОРОЛИ ЗВАННЯ НАЙСИЛЬНІШИХ

Першого – другого березня у шахово – шашковому клубі “Олімпік” Турківської ДЮСШ “Юність” проведено першість району з шахів серед дорослих, юнаків, дівчат та юніорів. Приємно, що участь у цих змаганнях взяли значно більше спортсменів, ніж у попередніх.

Серед юнаків перше місце виборов Михайло Мурис (вихованець Петра Рогача). Друге місце посів Павло Панчишин (тренер Ганна Мамчук). Третє – Олег Комарницький (тренер Петро Рогач).

Напружено проходили змагання і серед юніорів. У цій віковій групі найсильнішим був Андрій Яворський. Другу сходинку п'єдесталу пошани посів Владислав Бутковський. На

третьому місці – Іван Комарницький. Усі – вихованці тренера Петра Рогача.

А серед дівчат місця розподілилися так. На першому місці Світлана Дульнявка. На другому – Наталя Тарасенко. На третьому – Юля Костишак. Усі – вихованці тренера Василя Ціка.

У молодшій віковій групі звання найсильнішої шахістки виборола Діана Дем'ян. Друге місце посіла Вікторія Марусяк. Третє – Віка Ількович. Усі троє – вихованці тренера Ганни Мамчук.

Гостя боротьба за звання найсильнішого розгорнулася на шахівницях і серед дорослих. У чоловіків чемпіоном став Микола Сакаль. Друге місце посів – Петро Рогач. Третє – Богдан Москаль.

А у жінок найсильнішою була Ганна Мамчук. На другому місці – Галина Дем'ян.

Спортсмени, які зайніяли перше – третє місця, нагороджені дипломами.

Сторінку підготував Володимир БАБИЧ,
фото Василя ВАСИЛЬКІВА.

Нові видання**«ПІСНІ ПРО РІДНИЙ КРАЙ»**

Минулого року світ побачила чергова книжка етнографа, фольклориста, краснавця Петра Зборовського «Пісні про рідний край». У ній вміщено 78 пісень та ноти для них про населені пункти Турківщини. Слова і музику до багатьох пісень написав сам Петро Андрій-

ович. А ось що стосується пісні про с. Ясінка Масьова, вийшло непорозуміння. Автором слів тут є вчитель місцевої школи Стефанія Мись. Я ж написав лише музику до них. А в книзі написано, що я є автором і музики, і віршів.

Антон БОРДУН.

**Турківська районна
державна адміністрація****оголошує конкурс**
на визначення підприємства
(надалі - робочий орган) з
організації, забезпечення і
підготовки матеріалів для
проведення засідань район-
ного конкурсного комітету з
визначення перевізників на
автобусних маршрутах за-
гального користування

У конкурсі можуть брати участь претенденти, що відповідають наступним кваліфікаційним вимогам:

- мають досвід роботи з питань організації пасажирських перевезень не менше трьох років;

- мають в наявності необхідне матеріально-технічне та програмне забезпечення для аналізу та оцінки конкурсних пропозицій перевізників-претендентів і підготовки матеріалів для проведення засідань районного конкурсного комітету;

- мають в наявності власне (або орендоване в установленому законодавством порядку) приміщення для організації роботи (виконання функцій) робочого органу.

До участі у конкурсі не допускаються претенденти, які:

- перебувають в процесі припинення діяльності юридичної особи відповідно до чинного законодавства України чи визнані в установленому порядку банкрутами або щодо яких порушено справу про банкрутство в порядку, встановленому чинним законодавством України;

- провадять діяльність на ринку транспортних послуг, пов'язану з наданням послуг з перевезень;

- представляють інтереси окремих автомобільних перевізників.

Перелік документів, які треба подати на конкурс:

1. заявку для участі в конкурсі, згідно з додатком 1 до Порядку проведення конкурсу, затвердженого розпорядженням голови Турківської районної державної адміністрації № 35 від 26.02.2014р.;

2. виписку або витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб і фізичних осіб-підприємців;

3. нотаріально завірений Ста-

тут підприємства, організації, установи;

4. довідку про досвід роботи з питань організації пасажирських перевезень;

5. довідку з Головного управління Міндоходів у Львівській області про відсутність заборгованості з податкових платежів і відрахувань до державних цільових фондів;

6. довідку про стан заборгованості з виплати заробітної плати за підписом керівника та головного бухгалтера установи;

7. довідку про наявність матеріально-технічного та програмного забезпечення в довільній формі за підписом керівника;

8. довідку з Управління Укртрансінспекції у Львівській області про відсутність (наявність) ліцензії на право провадження господарської діяльності щодо надання послуг з перевезення пасажирів автомобільним транспортом;

9. інформаційну довідку з Єдиного реєстру підприємств, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство, надану відділом з питань банкрутства Головного управління юстиції у Львівській області.

Документи подавати в опечатаному конверті (пакеті), на якому зазначається повна назва претендента, його адреса, з по-міткою «Заявка на участь у конкурсі на визначення підприємства (організації), для здійснення функцій робочого органу», за адресою: м. Турка, вул. Січових Стрільців, 62, кім. 29.

Отриманням бланків заявок на участь в конкурсі, необхідної інформації та роз'яснень щодо умов конкурсу здійснюється у відділі житлово-комунального господарства, будівництва та інфраструктури Турківської районної державної адміністрації за адресою: м. Турка, вул. Січових Стрільців, 62, кім. 29, з 10.00 до 16.00 год, крім вихідних та святкових днів.

Телефон для довідок: (0269) 31212 (ел. адреса turka_rda@ukr.net).

Термін подачі документів на конкурс – з 9.00 год. до 18.00 год. 8 квітня 2014 року.

Конкурс проводитиметься з 14.00 год. 11 квітня 2014 року, за адресою: м. Турка, вул. Січових Стрільців, 62, кім. 18.

Вітаємо

Колектив Либохорської ЗОШ I-III ст. вітає з ювілейним днем народження вчителя математики Ганну Миколаївну Малетич і бажає її ювілярці міцного здоров'я, наслаги, енергії, сімейного благополуччя, Божої опіки у житті.

*Прийміть вітання наші щири
І побажання в цей святковий день.*

*Нехай з небес від Бога ллється милість,
Любов і шана від людей.*

*Хай Божа Маті від біди оберігає,
В душі панують мир і доброта
Ісус Христос здоров'я посилає
На щастя щедрі многії літа.*

Дорогу доньку, люблячу маму, добру сестру, жительку м. Турка – Оксану Михайлівну Кузьмак, щиро вітають з 40-річчям мама Люба, донька Наталя і Галина, брат Іван з дружиною Русланою, племінники Олександр і Тетяна, брат Микола з дружиною Наталею, племінники Андрій і Наталя та бажають їй міцного здоров'я, безмежного щастя, Божої ласки і довгих років життя.

*Зичимо в день ювілею сонця і тепла,
Радості безмежної, усмішок, добра.
Здійснення думок, задумів і мрій,
Словення усіх планів і надій.
Злагоди у домі, у серці любові,
Кожнії хвилини міцного здоров'я.
Успіхів великих, достатку і вітхи,
Подарунків долі, Божої опіки!*

8 березня святкуватиме свій ювілей добра, порядна, щира, чуйна, любляча людина, жителька с. Ільник – Олександр Олександрович Занкович. З найкращими побажаннями його вітає похресник Микола з дружиною Іванкою та всією родиною.

Щиро вітаємо Вас з днем народження! Бажаємо міцного здоров'я, невичерпного життєвого оптимізму, радості, родинного тепла і Божого благословення.

*Ювілей – це не просто свято,
Це здобутки всіх років в житті.
У Вас їх є дуже багато,
Хай дальнє здійсниться задуми всі.
Хай будуть в домі дальнє ювілеї,
Ще більше літ зозуля накує.
Щоб чули довго пісні солов'їні,
Допоки Бог життя на те дас.*

Дорогу та чуйну дружину, найкращу у світі матусю - Ганну Максимівну Сахарнацьку - вітають з ювілем, який вона святкуватиме 10 березня, чоловік Василь, син Андрій, дочки Оксана та Михайлінка і хочути подякувати їй за щоденну турботу її любов, за щасливве дитинство, за юність і зрілість. За те, що завжди залишаєшся поруч, за те, що переживаєш все разом з нами. За Твою життєву силу, за внутрішню красу, за добре серце і прекрасну материнську душу, спасибі Тобі!

Будь щаслива і кохана, будь також красива і життєлюбна, радісна і весела! Довгих років життя Тобі! Ми Тебе любимо! З Днем народження!

*Є ти, рідненька, між нами у хаті,
Всі ми щасливі, всі ми багаті.
Хоч роки минають, як чиста вода,
Для нас ти, рідненька, завжди молода.
Рум'янцем палає красуня -калина,
Немов з ювілем віта.
Бажаємо щастя ѹ здоров'я, рідненька,
На довгі прекрасні літа!*

Будьте обережні!

АФРИКАНСЬКА ЧУМА СВИНЕЙ УЖЕ В ПОЛЬЩІ

Відповідно до повідомлення Міжнародного епізоотичного бюро від 17 лютого 2014 року, уже на території Республіки Польща зареєстровано захворювання диких свиней на африканську чуму. Нещодавно ми повідомляли, що таке ж захворювання виявлено в Луганській області.

Основним джерелом поширення інфекції є хворі тварини, що виділяють у навколошне середовище вірус із секретами й екскретами. Тварини заражаються через предмети відходу, травний тракт із інфікованими кормами й водою, через дихальні шляхи й ушкоджену шкіру. Механічними переносниками вірусу можуть бути птахи, домашні й дики тварини, гризуни, нашкірні паразити (деякі види кліщів і воші), що були в контакті із хворими й загиблими свиньми. Інкубаційний період захворювання залежить від кількості вірусу, що поступив до організму, стану тварини, важкість пе ребігу може тривати від 2 до 6 діб.

Симптоми захворювання африканської чуми свиней: підвищення температури тіла тварин до 40,5-42,0 С°, може розвиватися кон'юнктивіт, відмічається пригнічення й задишка. З ніздрів й очей – слизисто-гнійне витікання з домішками крові. Хворі тварини більше лежать, зарившись в підстилку, в'яло піднімаються, пересуваються й швидко втомлюються. Відзначають слабість задніх кінцівок, хиткість ходи, голова опущена, хвіст розкручений, посилено спрага. На шкірі в області внутрішньої поверхні стегон, на животі, ший, біля кореня вух помітні червоно-фіолетові плями, при натисненні вони не

блідніють. На ніжних ділянках шкіри можуть з'явитися пустули, на місці яких утворяться струпи й виразки. Супоросні хворі маткиabortують. Смертність, залежно від пе ребігу, може досягати від 50 до 100%. Перехворілі тварини стають довічними вірусносіями. Ефективних засобів профілактики африканської чуми свиней дотепер не розроблено, лікування заборонено. У випадках виникнення вогнища інфекції, практикується тотальне знищенння хвого свинопоголів'я безкровним методом, а також ліквідація всіх свиней у вогнищі, в радіусі 20 км. від нього. Хворі свині, та які контактували з хворими, підлягають забою, з наступним спалюванням трупів.

У випадку виникнення африканської чуми, на неблагополучне господарство накладається карантин. Все свинопоголів'я в даному вогнищі інфекції знищують безкровним способом. Трупи свиней, гній, залишки корму, маючі підмети відходу спалюють. Золу закопують у ями, змішууючи її з вапном. Приміщення й території свиногосподарств дезінфікують гарячим 3% розчином ідкого натрію, 2% розчином формальдегіду.

На відстані 10 км навколо неблагополучного пункту все свинопоголів'я вбивають, а м'ясо переробляють на консерви.

БТФ «Чертур» пропонує:

Будматеріали: цеглу звичайну, силікатну, вогнетривку, скло, цемент, шифер, трубу азбестоцементну, діаметром: 100, 150, 200 мм, блоки фундаментні, шлакоблоки, залізобетонні перемички, плити перекриття, поребрик, бруківку, плити ДВП, гіпсокартон 9 мм, 12 мм і вологостійкий, пиломатеріали обрізні і не обрізні, руберойд, металопрокат, труби, діаметром 15, 20, 25, 32, 40, 50 мм, профільну трубу, кутники, арматуру, квадрат, швелер, металочерепиця, пластикові вікна, мінвати.

С/г продукцію: комбікорм, пшеницю, овес, висівки, крупи різні, сіль для худоби, селітра і нітрофоска.

Виготовляємо металеві огорожі, дашки, навіси, ворота.

Надаємо транспортні послуги: а/м КамАЗ , ЗІЛ, ГАЗ - 53, автокран.

Дзвонити : 067-148-18-31; 099-63-25-798, 3-13-77, 3-23-00.

Спільна справа

НЕ ОСВІЧУЄТЬСЯ ВУЛИЦЯ – ДАВАЙТЕ ЗНАТИ

У зв'язку з цим, 14 січня у Турківському районі, під головуванням першого заступника голови РДА Б.Петренка було проведено засідання ДНПК при райдержадміністрації, на якому затвердили постанову № 1»Про недопущення занесення африканської чуми на територію Турківського району».

Щоб запобігти виникненню хвороби у вашому особистому підсобному господарстві та на свинофермі, необхідно дотримуватись ряд правил, які збережуть здоров'я тварин та допоможуть уникнути економічних втрат, а саме:

- надавати свиней для щеплення ветеринарною службою, проти класичної чуми свиней;

- утримувати тварин лише закритими в сараях, не допускати вільного вигулу свиней на території населених пунктів, для недопущення їх контакту з дикими кабанами;

- періодично обробляти свиней та приміщення проти кровососних комах(кліщів, воші, блох), постійно вести боротьбу з гризунами усіма відомими методами;

- не завозити свиней без погодження державної служби ветеринарної медицини відповідної зони обслуговування;

- використання відходів ідалені громадського харчування, для годівлі свиней, можливе лише після їх знезараження шляхом кіп'ятіння не менше як 30 хвилин;

- негайно повідомляти про випадки захворювання свиней державну службу ветеринарної медицини.

Володимир ЗУБРИЦЬКИЙ,
начальник УВМ у Турківському районі.

Нещодавно в редакцію газети зателефонувала жителька Турки і, не назаввавшись, поскаржилася на те, що в місті не всі вулиці вночі освітлюються. Докір за це закинула її депутатам міської ради. Дійсно, час від часу на окремих ділянках вулиць, через часте згорання лампочок або з інших причин, немає світла, що створює великі незручності пішоходам. Але у КП «Житлово-комунальне управління» кажуть, що в них є особа, відповідальна за дану ділянку роботи, є можливість задіяти до полагодження світла спеціальну машину (вишку), потрібно тільки жителям повідомити в ЖКГ особисто або за телефоном 3-22-85 про те, що дана вулиця не освітлюється.

З подібною заявою нещодавно зверталися жителі вул. Звір. Приїхав електрик житлово-комунального управління, і неполадки було ліквідовано. Тому комунальна служба звертається до жителів Турки з проханням конкретно вказувати вулицю і місце, де немає світла, що дасть, по-перше, можливість зекономити пальне і швидко усунути несправність. Те ж саме стосується й вивезення твердих побутових відходів. С графік вивезення сміття з вулиць приватного сектору, і жителі кожної з них мають його чітко дотримуватися. У зазначеній за графіком день потрібно упаковувати сміття в ящики або мішки, винести його біля дороги, а машина зранку, з 8.00 год. до 10.00 год., його забере.

Наш кор.

Податкова інформація:

РОЗМІРИ МІНІМАЛЬНОЇ ЗАРПЛАТИ У 2014 РОЦІ

Шановні підприємці та роботодавці. Статтею 95 Кодексу законів про працю України визначено, що мінімальна заробітна плата – це законодавчо встановлений розмір заробітної плати за просту, некваліфіковану працю, нижче якого не може провадитися оплата за виконану працівником місячну, погодинну норми праці.

Трудові відносини між найманим працівником і роботодавцем мають бути зафіксовані у трудовій угоді, якою визначаються умови оплати праці та розмір заробітної плати.

Згідно зі ст.7 Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік», встановлюються такі розміри мінімальної зарплати:

з 1 січня – 1218 грн. на місяць та 7,39 грн. на годину;

з 1 липня – 1250 грн. на місяць та 7,49 грн. на годину;

з 1 жовтня – 1301 грн. на місяць та 7,80 грн. на годину.

Дотримання законодавства про працю є невід'ємною складовою цивілізованого ведення бізнесу.

Поважайте закони держави, у якій ви живете!

Ігор ДЕЦ,
ГДІ Турківського відділення.

Продається приватизована 2-кімнатна квартира (біля м. Турка). Є газ, водяне опалення, господарські будівлі, земельна ділянка, площею 2 ари. Ціна – договірна.

Телефон для довідок: 0685361804.

Продам або обміняю дигу і 2-корпусні плуги з регулятором на ГАЗ-УАЗ-ЛУАЗ-Таврію.

Тел.: 0975806346, 0992363050.

Турківська райспоживспілка здає в оренду 3-й поверх ресторану «Бойківчанка».

Довідки за телефоном: 3-21-07; 0669065493 (Софія Максимівна).

Продам трактор Т-25, роторну косарку, віз (гумовий). Ціна – договірна. Тел.: 0682462387.

До уваги адвокатів!

Оголошується конкурс з відбору адвокатів, які залишаються до надання безоплатної вторинної правової допомоги

Оголошено конкурс з відбору адвокатів, які залишаються до надання безоплатної вторинної правової допомоги. Заяви про проходження конкурсу приймаються Головним управлінням юстиції у Львівській області, а також Турківським районним управлінням юстиції до 28 березня 2014 року.

З повним текстом оголошення можна ознайомитися на офіційному веб-сайті Головного управління юстиції у Львівській області: www.obljust.lviv.ua.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року. Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 2662 Індекс 68486

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
82500, м.Турка, вул. Міцкевича, 14
НАШІ ТЕЛЕФОНИ:
редактора – 3-12-45,
бухгалтерії – 3-21-27.
видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).
E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп’ютерна верстка – **Костянтин Малетич.**

Відповідальний за випуск – **Володимир Бабич.**
R – матеріали рекламного характеру.

СПІВЧУВАЄМО

Цього тижня минуло 40 днів, як провели в останню дорого Романа Сеника – одного з Небесної Сотні, який помер в київській лікарні від смертельного поранення на Євромайдані. На його місці міг бути я, ти чи ще хтось інший.

Загострене почуття справедливості колись повело Романа в миротворчі сили в Югославії, але Господь зберіг його там, на війні, а тут, на рідній землі, загинув від кулі снайпера. А чи від такого ж українця, як і він, чи від кулі чужинця – снайпера. А можливо – це вже мутант якіс. Стає страшно... Прости, Романе...

*О, як любив він життя!
Плекав нездійсненнії
мрій,*

*I вірив у майбутнє, –
Була любов, були надії...
I не боявся ворогів,
Bo він ніколи їх не мав.
Зостався раптом він
без крил,
Страждання й болі – все
прийняв.*

*Болить душа моя не-
щадно –
Розсудливості не*

підвеладна.

*А чим в житті він зає-
нив?*

*Не скривдив нікого, не
вбив.*

*Він чесно жив, загинув,
як Герой –
У цьому суть його і прав-
да вся.*

*Всемилостивий Боже,
Боже Всемогутній,
Прийми його до Себе в
небеса.*

Житель м. Турка.

Педагогічний колектив Сигловатського НВК висловлює щире співчуття техпрацівникові Валерію Васильовичу Сеньківу з приводу тяжкої втрати – передчасної смерті сестри.

Колектив Турківської автомобільної школи ТСО України глибоко сумує з приводу смерті колишнього працівника автошколи Богдана Григоровича Цуняка і висловлює щире співчуття родині покійного.

Адміністрація і профспілкова організації Турківської КЦРЛ висловлюють щире співчуття столяру Володимиру Володимировичу Пуравцю з приводу тяжкої втрати – смерті батька.

Колектив працівників акушерсько-гінекологічного відділу висловлює щире співчуття медсестрі Людмилі Львівні Денисівій, Василю Васильовичу Денисову, молодшій медичній сестрі Іванні Іванівні Яворській з приводу смерті – батька, діда, свекра.

Колектив Завадівського НВК висловлює щире співчуття працівнику школи Івану Богдановичу Хомику з приводу передчасної смерті дружини – Тетяни.

Учні 4,6 класів Завадівського НВК висловлюють щире співчуття Наталії та Богданові Хомикам з приводу передчасної смерті мами.

Педагогічний і учнівський колективи Матківського НВК висловлюють щире співчуття учням 7 і 8 класів – Миколі та Івану Матківським з приводу великого горя – передчасної смерті батька – Миколи Омеляновича.

Колектив філії «Турківська ДЕД» висловлює щире співчуття Богдану Володимировичу та Володимиру Володимировичу Пуравцям з приводу тяжкої втрати – смерті батька і діда – Володимира Антоновича Пуравця.